

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Yeshua could heal with a touch or a word. So why did he make mud and apply it to a blind man's eyes?

Yeshua's Strangest Sabbath Healing

One of the issues of Jewish law on which Yeshua clashed most often with the Pharisees was the question of whether it was permissible to heal on the Sabbath.

In most cases, these arguments centered around an incident of miraculous healing—Yeshua merely touched a person or said a few words. However, in one instance, Yeshua went so far as to apply conventional (at least, according to first-century science) medical treatment on the Sabbath:

When He had said this, He spat on the ground, and made clay of the spittle, and applied the clay to his eyes. (John 9:6)

Mixing two substances to form a third is a violation of the Sabbath; applying salve is also a violation of the Sabbath.

The rabbis did allow for an exception to the rule. Everyone agreed that the preservation of life takes precedence over the Sabbath. The rabbis permitted setting aside most of the commandments, even the Sabbath prohibitions, to save a human life. Life takes precedence over the commandments because the Torah says, "you shall live by them" (Leviticus 18:5), not "die by them." Therefore, the sages derive that it is permissible to violate the Sabbath to save a life:

A man may profane one Sabbath, so that he may live to keep many Sabbaths. Rav Yehudah said in the name of Shmu'el, "If I had been there, I would have proved it [is permissible to break the Sabbath to save a life] with a better passage yet: 'He shall live by them.'" (Talmud)

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de verhalen en leringen van de Meester.

Yeshua kon genezen met een aanraking of een woord. Dus waarom maakte hij modder en bracht die aan op de ogen van een blinde man?

Yeshua's merkwaardigste Sabbatgenezing

Een van de punten van de Joodse wet waarover Yeshua het vaakst in conflict kwam met de Farizeeën, was de vraag of het toegestaan was om op de Sabbat te genezen.

In de meeste gevallen, concentreerden deze argumenten zich rond een incident van wonderbaarlijke genezing - Yeshua raakte slechts iemand aan of zei een paar woorden. In één geval echter, ging Yeshua zo ver dat Hij op de Sabbat een conventionele (althans, volgens de eerste-eeuwse wetenschap) medische behandeling toepaste:

Toen Hij dit gezegd had, spuwde Hij op de grond, en maakte klei van het speeksel, en bracht de klei aan op zijn ogen. (Johannes 9:6)

Het mengen van twee stoffen om een derde te vormen is een overtreding van de sabbat; het aanbrengen van zalf is ook een overtreding van de sabbat.

De rabbijnen stonden wel een uitzondering op de regel toe. Iedereen was het erover eens dat het behoud van het leven voorrang heeft op de Sabbat. De rabbijnen stonden toe dat de meeste geboden, zelfs de Sabbatsverboden, terzijde werden geschoven om een mensenleven te redden. Het leven heeft voorrang boven de geboden, omdat de Torah zegt: "door hen zult gij leven" (Leviticus 18:5), niet "door hen sterven". Daaruit leiden de wijzen af dat het geoorloofd is de Sabbat te overtreden om een leven te redden:

Een mens mag één Sabbat ontheiligen, zodat hij kan leven om vele Sabbatten te houden. Rav Yehudah zei in naam van Shmu'el: "Als ik erbij was geweest, zou ik het hebben bewezen dat het [toelaatbaar is om de Sabbat te overtreden om een leven te redden] met een nog betere passage: 'Hij zal erdoor leven.'" (Talmud)

Therefore, everyone agreed that healings should be permitted in the case of life-threatening conditions but not in the absence of an immediate threat to life. Rabbi Yeshua disagreed. He believed that compassion for human beings takes precedence over ceremonial prohibitions, even in the absence of an immediate threat to life.

A discussion from the Talmud illustrates the issues involved in the story of the blind man of John 9. The rabbis argue about whether an eye condition is serious enough to warrant setting aside the Sabbath prohibition to apply a medical salve. According to one opinion, the salve could be applied only if someone had already prepared and brought the herbal medicines prior to the Sabbath. A second opinion states that grinding the medicines and carrying them on the Sabbath is permissible for the sake of treating an inflamed eye. Not everyone agreed with this second opinion. Another rabbi said, "Anyone who acts according to this opinion breaks the Sabbath!" Ironically, sometime later, the same rabbi suffered from an inflamed eye on the Sabbath. He asked the other rabbis if treating his eye on the Sabbath was forbidden (bound) or permitted (loosed). They replied, "For everyone else, it is permitted—but for you, it is forbidden." Rav Yehudah told a story about why preparing and administering medicine for a sore eye should be permitted even on the Sabbath:

It once happened to a maidservant in Mar Shmu'el's house that her eye became inflamed on a Sabbath. She cried, but no one attended her [because of the Sabbath prohibitions] and her eye burst. The very next day, Mar Shmu'el went out and taught that if one's eye gets out of order it is permissible to apply salve even on the Sabbath." (b.Avodah Zarah 28b)

The Talmud goes on to justify Sabbath-day eye treatments on the basis that an inflamed eye might cause a threat to one's life. "What is the reason it is loosed?" the sages asked. Because the eye condition might develop into a more serious matter which constitutes a threat to life, and therefore its treatment takes precedence over the Sabbath as a matter of saving a life. Nevertheless, all agreed that this exception to the rule did not apply to a pre-existing condition, nor could

Daarom was iedereen het erover eens dat genezingen toegestaan moesten zijn in het geval van levensbedreigende omstandigheden, maar niet als er geen onmiddellijke bedreiging voor het leven was. Rabbi Yeshua was het daar niet mee eens. Hij geloofde dat mededogen met de mens voorrang heeft boven ceremoniële verboden, zelfs bij afwezigheid van een onmiddellijke bedreiging van het leven.

Een discussie uit de Talmud illustreert de kwesties die betrokken zijn bij het verhaal van de blinde man uit Johannes 9. De rabbijnen twisten over de vraag of een oogandoening ernstig genoeg is om het sabbatsverbod opzij te zetten voor het aanbrengen van een medische zalf. Volgens de ene opvatting mag de zalf alleen worden aangebracht als iemand de kruidengeneesmiddelen al vóór de Sabbat heeft bereid en meegebracht. Een tweede mening stelt dat het malen van de medicijnen en het meenemen ervan op de Sabbat is toegestaan ter wille van de behandeling van een ontstoken oog. Niet iedereen was het eens met deze tweede opinie. Nog een rabbijn zei: "Iedereen die volgens deze mening handelt, breekt de Sabbat!" Ironisch genoeg kreeg dezelfde rabbi enige tijd later last van een ontstoken oog op de Sabbat. Hij vroeg de andere rabbijnen of het behandelen van zijn oog op de Sabbat verboden (gebonden) of toegestaan (losgelaten) was. Zij antwoordden: "Voor alle anderen is het toegestaan - maar voor jou is het verboden." Rav Yehudah vertelde een verhaal over waarom het bereiden en toedienen van een medicijn voor een pijnlijk oog zelfs op de Sabbat moet toegestaan zijn:

Eens overkwam het een dienstmeisje in het huis van Mar Shmu'el dat haar oog ontstoken raakte op een Sabbat. Zij hilde, maar niemand hielp haar [vanwege de Sabbatsverboden] en haar oog barstte. De volgende dag al ging Mar Shmu'el naar buiten en onderwees dat als iemands oog ontstoken raakt, het geoorloofd is om zalf aan te brengen, zelfs op de Sabbat." (b.Avodah Zarah 28b)

De Talmud gaat verder met het rechtvaardigen van oogbehandelingen op de Sabbat-dag op grond van het feit dat een ontstoken oog een bedreiging voor iemands leven zou kunnen veroorzaken. "Wat is de reden dat het wordt losgemaakt?" vroegen de wijzen. Omdat de oogandoening zich zou kunnen ontwikkelen tot een ernstiger zaak die een bedreiging voor het leven vormt, en daarom heeft de behandeling ervan voorrang boven de Sabbat als het gaat om het redden van een leven. Niettemin waren allen het erover eens dat deze uitzondering op de regel niet van toepassing was op een reeds

medicine be prepared and applied to an eye on the Sabbath simply to improve one's vision.

Had Rabbi Yeshua been party to the conversation, He would have disagreed on that point. As discussed in previous comments on the Sabbath conflicts, Rabbi Yeshua often used the Hosea 6:6 passage to teach that compassion for human beings takes precedence over ceremonial prohibitions, even when a man's malady or disability poses no immediate threat to life:

For I delight in [compassion, (chesed)] rather than sacrifice, and in the knowledge of God rather than burnt offerings. (Hosea 6:6)

Rabbi Yeshua reminded the rabbis of His day that the Temple service, with its sacrifices and burnt offerings, takes priority over the Sabbath (Matthew 12:5). Since compassion for one's fellow human being should take priority over the Temple sacrifices, and the Temple sacrifices take priority over the Sabbath, then compassion must also take priority over the Sabbath. He taught that since the Sabbath is made for man and not man for the Sabbath, the alleviation of human suffering supersedes the Sabbath prohibitions.

This explains why the Master used the spittle, the mud, and the immersion to heal the blind man on the Sabbath. As mentioned above, He could have dispensed with all of that and simply touched the man's eyes or spoken a word to heal him. Instead, He chose to apply a medical treatment such as a first-century doctor might have done. He chose to deliberately step over the boundaries of Sabbath law for the sake of healing the man, and He chose to do so in a manner that any disciple of His might emulate. If He had never used a conventional, medical means to heal on the Sabbath, we might have supposed that Sabbath-day healings are permissible only so long as they are of a completely miraculous nature. By making the mud, smearing it on the man's eyes, and telling the blind man to wash it out of his eyes, the Master demonstrated that one may prepare and administer medical treatments on the Sabbath even if they are not miraculous.

bestaande aandoening, noch kon een medicijn op de Sabbat worden bereid en toegepast op een oog, alleen maar om iemands gezichtsvermogen te verbeteren. Als Rabbi Yeshua bij het gesprek betrokken was geweest, zou Hij het op dat punt oneens zijn geweest. Zoals besproken in eerdere commentaren op de Sabbat conflicten, gebruikte Rabbi Yeshua vaak de Hosea 6:6 passage om te leren dat mededogen voor mensen voorrang heeft boven ceremoniële verboden, zelfs wanneer de kwaal of handicap van een mens geen onmiddellijke bedreiging voor het leven vormt:

Want ik heb meer behagen in [mededogen, (chesed)] dan in offers, en in de kennis van God meer dan in brandoffers. (Hosea 6:6)

Rabbi Yeshua herinnerde de rabbijnen van zijn tijd eraan dat de Tempeldienst, met zijn offers en brandoffers, voorrang heeft op de Sabbat (Matteüs 12:5). Aangezien mededogen voor de medemens voorrang moet hebben op de Tempeloffers, en de Tempeloffers voorrang hebben op de Sabbat, dan moet mededogen ook voorrang hebben op de Sabbat. Hij onderwees dat, aangezien de Sabbat gemaakt is voor de mens en niet de mens voor de Sabbat, het verlichten van menselijk lijden voorrang heeft op de Sabbatsverboden. Dit verklaart waarom de Meester het speeksel, de modder en de onderdompeling gebruikte om de blinde man op de sabbat te genezen. Zoals hierboven vermeld, had Hij dit alles achterwege kunnen laten en eenvoudig de ogen van de man kunnen aanraken of een woord kunnen spreken om hem te genezen. In plaats daarvan koos Hij ervoor om een medische behandeling toe te passen, zoals een arts uit de eerste eeuw dat zou hebben gedaan. Hij koos ervoor om bewust de grenzen van de Sabbatswet te overschrijden om de man te genezen, en Hij koos ervoor om dat te doen op een manier die elke discipel van Hem zou kunnen navolgen. Als Hij nooit een conventioneel, medisch middel had gebruikt om op de sabbat te genezen, zouden wij hebben kunnen veronderstellen dat genezingen op de sabbatdag alleen geoorloofd zijn als zij van een volkomen wonderbaarlijke aard zijn. Door de modder te maken, op de ogen van de man te smeren, en de blinde te zeggen dat hij het uit zijn ogen moest wassen, toonde de Meester aan dat men medische behandelingen op de sabbat mag voorbereiden en toedienen, zelfs als ze niet wonderbaarlijk zijn.